

Đạo Bụt nở hoa

Các bạn thân mến,

Đi dạo trong công viên gần nhà thấy rất nhiều người chụp cảnh chụp hoa đang nở rộ với thật nhiều màu sắc. Thâm cảm ơn những nhân viên đã chăm sóc công viên rất tốt, tờ mờ sáng là cây cối vườn tược theo nhu cầu đã được tưới thêm nước trong những ngày nắng nóng trên 35 độ C. Nhìn đâu đâu cũng thấy hoa nở, hoa cười làm lòng người cũng vui theo. Bây giờ vào đầu tháng 8, hình như tất cả hoa đồng cỏ nội đang dốc hết tài năng trời cho của mình để bung ra, tỏa sáng, dù chỉ một buổi tối, như hoa Quỳnh, một hay vài ngày để cống hiến cho đời hương sắc của mình, có loại hoa trở bông nhiều lần trong năm, nhưng có loại chỉ đến với nắng hè...nhưng cây hoa nào cũng chăm chỉ chờ đủ duyên thì dâng hiến niềm vui cho mọi người. Tôi thấy lòng mình lâng lâng, say say với từng bước sớm mai bên những khóm hoa, bụi cỏ...Hoa cười chào đón tôi và lòng tôi cũng cười lại. Giá mà tôi được nằm gọn trong khóm hoa này thì vui biết mấy, hạnh phúc quá chừng!

Ngồi yên trong góc vườn, tôi chợt nhận ra:

- À, khi ta nở một nụ cười thì một *“đóa hoa được nở trên môi ta”*.
- À, khi ta tử tế với mọi người thì ta đã tặng cho họ một *“đóa hoa thân mến”*.
- À, khi ta quan tâm, đem niềm vui, yêu thương đến ai đó thì trong ta nở một *“đóa hoa lòng”*.
- À, khi ta giúp đỡ, cứu trợ ai đó thì trong tim ta đang nở rộ một *“đóa từ bi”*.
- À, khi ta bước đến, ân cần đưa hai tay để nắm lấy tay một ai đó từng không ưa, không thích hoặc chống đối ta ...thì lúc ấy ta đã tặng cho ta và người ấy một *“đóa hoa hòa bình”*.
- À, và có thể, khi lòng ta thông dong, không nỡ phiền thì chỗ ngồi này hay bước chân kia luôn có sẵn một *“đóa hoa vô ưu”* (có cảm thì chắn chắn sẽ có ứng!)
- À, còn nữa các bạn ơi, khi đôi bàn tay ta cung kính chấp lại vái lạy Đức Bụt mỗi sáng, mỗi chiều, thì chính hai tay ta là đóa hoa dâng lên Bụt và khi đó trong

lòng ta cũng hé nở một “đóa hoa trí tuệ (hoa Sen)“, vì Bụt là bậc Giác Ngộ, là Đại Trí Tuệ.

- À, rồi mỗi khi ta thực tập thiền-quán, đôi khi miên mật chạm được vào cảnh giới „không thể nghĩ bàn“...và khi ấy sẽ có một “đóa hoa mẫu nhiệm, vi diệu“ đang nở trong ta và chỉ mình ta biết.

- À, Những lúc ta nhớ nghĩ đến ông bà cha mẹ với lòng tri ân công ơn dưỡng dục tràn đầy thì trong lòng ta cũng đang nở “đóa cứu phẩm sen vàng“ thật tươi thắm.

- À, còn nữa, tôi nhớ rõ mồn một nhiều lần được đi thiền hành với Sư Ông Thích Nhất Hạnh cũng như với quý Thầy Cô Làng Mai bên Pháp, bên Đức. Từng bước...từng bước đi trong chánh niệm, thân pháp Sư Ông cùng quý Thầy Cô luôn tỏa nét từ bi, thông dong, tự tại. Đại chúng theo sau thì lặng yên, trang nghiêm cung kính, cũng từng bước đi để mà đi. Không cần là ở đâu, tôi vẫn thấy, tự thân khung cảnh đó thật sự là “Hoa Nghiêm“, là „trang nghiêm Tịnh Độ - Tịnh Độ là đây“ rồi.

- À, thì ra ngày xưa Ngài Ca Diếp chỉ “nhìn hoa mỉm cười“ mà chạm được Tâm Bụt.

- À, thì ra, quay vào bên trong để thấy được những đóa hoa luôn sẵn sàng nở cho mình, các bạn nhỉ.

Và các bạn thân mến ơi,

Hoa đời, hoa chợ, hoa công viên...dù tươi cách mấy, đẹp cách mấy rồi cũng theo vô thường mà tàn úa. Chỉ có *Hoa Tinh Thương* là được sống mãi trong lòng và không bao giờ héo úa, vì hoa này luôn có sẵn trong ta, chỉ tại ta hời hợt, không để tâm chăm sóc, dưỡng nuôi. Và cuối cùng là những đóa hoa mang tên “*Hoa Trí Tuệ*“, “*Hoa Từ Bi*“, “*Hoa Chân Thật*“ hay “*Hoa Vô Ưu*“ mang hương thơm chứa tất cả những ý nghĩa cao đẹp, siêu việt của một Nghệ Thuật Sống, một Đạo Bụt cho cuộc đời.

Hoa có sẵn trong ta – Đừng tìm kiếm đâu xa. Một câu nói có lần tôi nghe được.

Xin tặng các bạn những đóa hoa không tàn.

Hiên trúc – Hè 2022

Bông Lục Bình

